

ÖZVERİ, ÖZTÜRK ERKİLİÇ (d. 1953)*

Âşık

İmran Gündüz ALPTÜRKER

Anahtar Kelimeler: Özveri, Âşık Edebiyatı, Sorgun, Yozgat, 20. Yüzyıl Türk Edebiyatı

Asıl adı Öztürk Erkiliç olan âşık, başlarda Öztürk ve sonrasında Özveri mahlaslarını kullanmıştır. Yozgat'ın Sorgun ilçesine bağlı Tulum köyünde 1953 yılı haziran ayında dünyaya gelmiştir (Özhan vd. 1992: 128). Âşık Özveri altı yaşında annesini kaybetmiş, ilkokulu köyünde tamamladıktan sonra Ankara'ya gelmiş, burada eniştesi ve halası tarafından himaye edilmiştir. Ankara Siteler'de özel bir şirkette çırak olarak işe başlamış, aynı işe 1974 yılında tamamladığı askerlik dönüşü de devam etmiştir. 1975 yılında evlenen âşığın iki kız, bir erkek evladı vardır. Ankara'ya yerleşen âşık, Eskişehir Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi Sosyal Bilimler Bölümünde eğitim almaya başlamış; fakat ikinci sınıfta tahsilini yarıda bırakmak zorunda kalmıştır. Uzun yıllar bir kamu kuruluşunda görev yaptıktan sonra, bu kurumdan emekli olmuştur (Çiçek ve Bolçay 2008: 533).

TBMM antolojilerinde, Kültür Bakanlığı antolojilerinde, Ozanlar Vakfı Antolojisi'nde ve daha birçok antoloji ve dergide eserleri yayımlanan âşığın yayımlanmaya hazır beş yüzün üzerinde şiiri bulunmasına rağmen maddi imkânsızlıklardan dolayı henüz basılı bir kitabı yoktur. Kendi eserlerini besteleyerek çalıp söyleyen âşık, ilk şiirlerinde Öztürk mahlasını, sonrasında ise Özveri mahlasını kullanmıştır. Özveri mahlası ona, Âşık Adsız olarak bilinen; çocuk kitapları yazarı ve edebiyat öğretmeni olan halk âşığı Ali Kemal Gözükara tarafından, âşığın kişiliğiyle yakından bağlantılı olması nedeniyle verilmiştir. Âşık Adsız bu mahlası verirken: "Özveri kelimesi karşılıksız fedakârlık yapmak anlamına gelir, senin mahlasın da bundan sonra 'Özveri' olsun." ifadelerini kullanır. Özveri de bu mahlası severek almış, sahip çıkıp kendinde yaşatmaya çalışmıştır (Çiçek ve Bolçay 2008: 534).

Âşık, ilkokul çağlarında şiir yazmaya ve saz çalmaya başlamıştır. İlk şiirlerinin temalarını çoğunlukla aşk ve sevgi oluştururken ilerleyen dönemlerdeki şiirlerinde sosyal olaylar yoğunluk kazanmıştır. Şiirlerini çoğunlukla 11'li ve 7'li hece ölçüsüyle yazmıştır (Çiçek ve Bolçay 2008: 533). Şiirlerini konserlerde, kahvehanelerde, halkın istekli olduğu her yerde, herhangi bir karşılık beklemeden icra etmektedir. Zaman zaman çeşitli şenliklere, festivallere, yarışmalara katılan ve bu yarışma ve festivallerden pek çok birincilik, ikincilik, üçüncülük ve mansiyon ödülü alan âşık, 1987 yılında TBMM tarafından düzenlenen "Milli Egemenlik ve Barış" konulu şiir yarışmasında birincilik ödülü almıştır (Çiçek ve Bolçay 2008: 535).

1970-80'li yıllarda Halk Ozanları Kültür Derneği'nde üyeliği bulunan âşık, daha sonra Halk Ozanları Kültür Vakfı'na üye olmuş ve kısa bir süre de yönetiminde yer almıştır (Çiçek ve Bolçay 2008: 535).

Kaynakça

ÇİÇEK, E. N., BOLÇAY, E. (2008). "Öztürk Erkılıç (Âşık Özveri)". *Sazın ve Sözü'n Sultanları Yaşayan Halk Şairleri I*. Ed. Fatma Ahsen Turan, Başak Uysal, Zemzem Keleşabdioğlu, Emrah Gökçe. Ankara: Gazi Kitabevi. 533-541.

ÖZHAN, M., EMİNE KIRCI, Ö. G., N. ZEYNEP ÖZÇÖREKÇİ, M. K. (1992). *Yaşayan Halk Ozanları Antolojisi*. Ankara: Kültür Bakanlığı Halk Kültürlerini Araştırma ve Geliştirme Genel Müdürlüğü Yay.

* Bu madde, İmran Gündüz ALPTÜRKER, "ÖZVERİ, Öztürk Erkılıç", Türk Edebiyatı İsimler Sözlüğü, <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/ozveri-ozturk-erkilic> adresinden Türk Edebiyatı İsimler Sözlüğü tarafından verilen izinle alınmıştır.